

nemzetközi udvariaskodása ellenére, szörnyű vádként hangoznak el a konferencia beszédei a kormányok ellen.

A világbéke eszményeért küzdők azonban nem folytatnak meddő harcot. El fog következni az általános kiábrándulás ideje, amikor a nemzetek maguk kívánnak rendelkezni majd, saját életük és nemzeti javaik felett s nem fogják cselszövő hiu diplomatákra bízni azt a hatalmat, mely százazrek élete és vagyona, milliók jóléte, vagy gazdasági veszte fölött dönthet — emberi indulatosságából, vagy egyszerű szeszélyből is.

A háboruk rémképeit nem is idézzük. Hiszen elég rémes a fegyveres béke képei is s amattól sem irtóznak már annyira, mint még egy ilyen 30 éves békétől, a milyenben most részünk van. A család, az egyén, a társaság issza meg a levét ennek az állapotnak s az ingerültség az emberek oda viszi, hogy — Isten bocsássa meg nekik — már inkább a háborút óhajtják, mint a jelen állapotot.

Ez bizonyára nagy eltévelyedés, mert egy nagy háboru iszonyatosságaitól mindenkor óvjon meg minden nemzetet az Isten. A nemzet dicséte, virágát tizedel meg a háboru, nemcsak nyomor, hanem mélyeséges mély gyász is jár a nyomorban. Jaj a legyőzötteknek, de jaj a győzőknek is!

Mindkettő siratja jobbainak legjavát, nemzeti erejének a tejszínét, hősokeket akik győztek volna, ha el nem hullanak!

És a közös gyász után mindenki azt fogja kérdezni: tulajdonképen, mért volt szükséges ez a nyomor, ez a fájdalom? Ki kényszerített bennünket arra, hogy vérünk hulljon el, mikor ugyanily eredményt értünk volna e nélkül is?

A tanulság pedig az lesz, a mit a békebarátok hirdetnek már évtizedek óta, hogy nemzetközi békebíráóságokra kell bízni a vitás nemzetközi kérdéseket, mert csak így remélhető, hogy megszabadulhatunk az örökös fegyverkezéstől, az örökös hadseregszaporitástól.

Az általános lefegyverkezés lesz az örök béke kezdete.

HIREK.

— **Meghívó.** A szarvasi Casinó 1897. évi január hó 16-án az Árpád szálló termeiben zártkörű táncestet rendez. Belepti-díj: személyjegy 1 frt családjegy 3 frt. Kezdeté 8 órakor.

— **Házasságok.** Paulend a János ev. tanító e hó 16-án vezetni oltárhoz, özv. Boros Mihályné kedves és szép leányát Jolánkát. — Száp Jenő török-vasiparos pedig e hó 17-én vezetni oltárhoz Zsuzholcz Ignác kedves és szép leányát Irmat. Gratulálunk!

szívélyes házigazda és a kedves vendég, ki nem akarván a társaságot feltartóztatni, átvette a számára előhozott fegyvert, és a viszontlátás örömeiben boldogan helyezkedett az utolsó kocsi jó barátja mellé.

Végre megindult a vidám menet, hangos nevetés, pajkos felkiáltások vegyültek össze a vadászkutyák éktelen ujongó esaholásával.

Az utolsó kocsiiban ülők csendben voltak, még a szép, okoszemű agár is elnémult ura parancsoló hangjára. Rónay hosszan őszinte melegséggel szorította meg barátja kezét ujra és ujra, arczán pedig olyan mély meghatottság tükröződött, ami elárulta, hogy nagyon gyengének érzi magát a legjobb barát oldalán visszatartani keserűségének kitérését. A háziur kérésére elbeszélte az utolsó találkozás után történeteket a képviselőválasztás apróbb mozzanatait, amaz pedig külföldi utazásait ecsetelte érdekes epizódokban regélt gondtalan, fényűző életmódjáról és megunt mulatozásairól aztán hirtelen visszatértéről... s a befejezésnél kissé lángoló arczal és tüzes csillogású szemekkel ölelte át Rónayt.

— Ah! Jenő!... ha sejténéd, amit közölni óhajtok veled még ma az est pihenő óráiban. Hidd el — tette hozzá mosolyogva — terhemre van ez a hangos kórnyezet, imádom a magányt!... s csak téged szeretnék nálam tudni...

Rónay elkacagta magát, fenyegető, pajkos mulatást tett és mélyen a szemébe nézett barátjának

— Kázmér! te szerelmes vagy... szolt sejtésem... ugyebár eltaláltam?... kérdé hirtelen elkomorodva... és e pillanatban feltűnt előtte Olga bánatos szép arca, amint könnyőzve esdekelt! bocsás

— **Táncmulatság.** A szarvasi izr. ifjuság — mint már lapunk múlt heté számában megírtuk — e hó 2-án a Központi kávéház nagytermében fényesen sikerült rögtönzött táncmulatságot rendezett. A kedélyes mulatság a késő reggeli órákig tartott. Az első négyest 50 pár táncolta. A hölgyek közül ott voltak: Dr. Déry Henrikné, Dérczy Ella, Frisch nővérek, Forschner Paula, Fináli nővérek, Grosz Francziska, Goldberger Malvina, Goldblatt Hani, Horváth Anuska, Kohn Szeréna, Kohn Malvina, Lusztig nővérek, Meitner Vilma, Nei Janka, Pollák Gizella, Reismann Lujza, Dr. Szemző Gyuláné, Schönfeld Fánika, Schlesinger nővérek, Wolfmann nővérek, Weinberger Berta Wolf Gyuláné, Zsuzholcz nővérek, Zsuz Ilonka stben.

— **A szarvasi kir. járásbíróóság** ügyforgalmi kimutatása az 1896-ik évről. Beadvány, és pedig polgári 8348. Büntető 4061. Telekkönyvi 3615, Elnöki 541, s így összesen 16565 beadvány érkezett. Sommás per beadott 541. Örökösödési eljárás 275 indított meg. Fizetési meghagyás 220 esetben kéretett. Vád feljelentés 485 tétetet s ezek közül 93 büntvizsgálat aláakult. Postára adatott 8176 darab levél, s a fogház vendégszeretétét, 135 vették igénybe.

— **T. olvasóinknak** ajánljuk Ehrentreu és Fuchs Testvérek gazdag butorraktárát (Budapest Teréz-kört 8. alapított 1871-ben.) a hol ugy készpénzen, mint megbízható vagyoni viszonyok közt lévő, részletfizetésre is vásárolhatnak mindennemű butort, kepet tükröt, egyáltalán egész lakberendezéseket a legjutányosabban. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

— **Sajtóhiba.** Lapunk múlt heti számában tévedésből az egyik eljegyzésben W a n d e r s t e i n Mátyás helyett W a n d e r s t e i n Henrik lett közölve, mit ezenel helyreigazítunk.

— **Eljegyzés.** Schlesinger Ignác helybeli alkusz, tegnap este eljegyezte özv. K o h n Teréz, kedves és szép leányát, J a n k á t.

— **Felhívjuk** olvasóink figyelmét Schönbeck Imre által mai számunkban hirteltat minenymentes kénlapjaira. Különösen szükséges ez évben az új berokat az átfejtéskor kellőkép kéneznii, mert a szüretkor uralgott szőlőrothadástól azok penész gonlálkkal lettek mefelyezve, mitől megtörnek, hárnulnak és rossz ízűvé válnak, ha nem lesznek kellőkép kéneznve, míg ha a hirteltet minenymentes kénlapokkal átkéneznik, hamarabb megtisztulnak és eltarthatókká lesznek.

— **Olvasóköri** gyűlést tartott jan. 6-án a kondorosi polg. olvasókör. Ez alkalommal tisztújítás is volt, megválasztott Elnökké Dérczy Ferencz eddigi elnök, alelnökké; Fekete Kálmán, jegyzővé: Lustyik János, pénztárossá Krajcs Mihály, gondnokká Szapanos György.

— **Figyelmeztetés.** Felsőbb rendelet folytán figyelmeztetnek a lakosok, ha olyan ügynökök a kik a pénzkölcsön közvetítéssel foglalkoznak, otthonukat felkeresik, a lakosság saját érdekében csak az olyan ügynökökkel aljanak szóba, akik erre hatósági igazolványukat felmutatják.

son meg!... Ajkszügleteire erős, mély vágásu vonás rajzolódott, keserűen gondolt a párhuzamra — mindketten szerelmesek, de mily különbséggel!... Míg barátjának örömsugarzó arca elárulja a reményteljes szerelmest, az ő vonásai élénken tüntetik fel a bántó ellentétet.

És ez a jóbarát öntudatlanul kizozta őt áradozó ékesszólásával, melylyel boldogságát felette előtte.

— Igazad van Jenő! szerelmes vagyok. Nem oly mindennapi fellángolás hanem mély, igaz vonzalom, szeretem azt a kicsiny borongós tündért, és rövid idő múlva kastélyom nem lesz oly kiellen... bearányozva majdan a szerelem örök napja, es lelkemre fogadom hogy soha egy parány felhő sem fogja elhomályosítani hő sugárzását... ah! de majd később többet!... szolt bizalmasan atölelve Rónayt míg fejét szégyenkezve lehajtotta barátja vizsgáló tekintetének hatása alatt, mintha rostelné előbbi lelkendezését.

A társaság beert az őrö süüjébe, a hajók beosztott rend szerint felálltak és az ifjaklázasan ngrottak le kocsijukból.

Nemsokára sikeltő puskaropogás hallatszott mindenfelől, a vidék gazdag volt vadban és a zsákmány örvendősen szaporodott.

A déli hideg ebéd alatt pompás jókedvben gyűlt össze a társaság arnyas falombok alatt és nevetgélve gunyolódtak a háziuron és Rónayn, akik bosszantóan komolyak és szótlanok voltak.

— Képzeltétek!... szolt Vadnay Gregor — egyik sem löt még semmit oly szórakozottan hagyják elillanni a vadat, hogy az embert duh fogja el bámu atlaméltó közönyük láttára.

— **Tűz van!** Hétfőn este 1/27 órakor rémes harangzugás figyelmeztette a lakosságot, hogy tűz van! Az első kerületben Uhljar János háza gyuladt ki, a gyorsan odasiető szomszédok és tűzoltók, köztük gróf Bolza Géza főparancsnok is, hamar megakadályozták a tűz tovaterjedését s így szerencsésen megmentették az égő épülethez közvetlenül hozzáépített szomszéd épületet.

— **Statistika.** A kondorosi evang. egyházban 1896 év folyamán született összesen 120 gyermek, 68 fiu 52 leány. Elhalt 64 személy 29 fiu 25 nő n. Házasságra lépett 26 pár. Confirmáltatott 79 gyermek. Urasztalához járult 883 személy. Lélekszám 2216, Iskolás növendék 275.

— **Államjegyek bevonása.** A forgalomban volt 312 millió forintnyi államjegyekből 1. 5. és 50 frtosokban összesen 190 és negyed millió forintot vontak be, s így még 112 három negyed millió államjegy van forgalomban, newezetesen az 1 forintos jegyekből, 1894. évi július 24-én még 58.883.361 frt volt forgalomban, október végéig bevontak és mit törlesztettek 57.128.501 frtot s így csupun 754.860 frt marad még forgalomban.

— **Silvester estéje.** Kondoros uri közönsége jól sikerült mulatsággal zárta be az ő évet egybegyűlve a kaszinó új helyiségében. A mulatságban részt vett urhölgyek: Fekete Kálmánné, Jánosy Gézané: Borsody Józsefné, Ilgner Frigyesné, Füzék Béláné, Sziber Istvánné, Merczberger Kálmánné, Privler Pálné, Fekete Miklósné, Bella Erzsike és Aranyka, Fejér Gizella, Szigathy Matild és Privler Erzsike. A zenét a Kondorosi zenekar szolgáltatta.

— **Népfelkelők figyelmébe.** Azon népfelkelők, a kik a népfelkelési élelmező járulnoki állásra pályázni akarnak, ebbeli kérvényeiket f. hó 20-ig az illetékes polgári hatósághoz beadják.

— **Felhívás.** A tőkekamat adó III és IV-ik oszt. adó vallomások f. hó 15-én legkésőbb 20-ig beadandók.

— **Sorozás.** Kinek fia 1897-ik évben jön sorozás alá, felhivatik, hogy azt mielőbb jelentse be a katonauügyi hivatalban.

— **Lopás.** Kráski Andras 1354. szám alatti szarvasi lakos hentes üzletéből f. hó 5-én éjjel egy drb. 24 literes bödön disznósír és 10 drb. paprikás szalona ellopott a tettest a rendőrség Bartos István 15 éves csizmadia tanonc személyében felfedezte, a rendőri nyomozás tern ki derült, hogy ezen Kráski Andras korcsmájából három nagy üveg és a Komlóczki György korcsmából két nagy üveg pálinkát lopott. A tolvaj csemeté ügye a helybeli m. k. járásbírósnál van.

— **Tartalékos tiszteknek** való sikkes egyenruhák, felszerelési cikkek legjobban és legolcsóbban az előnyösen ismert Blum és Társ a cégénnél, öcsász. és kir. Fensége J ó z s e f F ő h e r c z o g udvari szállitójánál, Budape-t, Sütő-utca 2. sz. Szervitater sarkán, szereshetők be.

— A szórakozottság áruíója a szerelemnek, kiáltott fel valaki, s mindnyájan hangos kacajban törtek ki a két elvörösödő, zavarodott mentegetődzésén.

Kevés pihenés után elszéledt a társaság. Rónay egy kiszáradt fatörzshöz dölve elmerengett a közelmúlt kina emlékein... Csak akkor közbe ne lépett volna az öreg báró, ma tudná a vőlegény kilétét, és egyenes nyiltszívűséggel, avagy, ha ez nem vezetne eredményre — erőszakkal kényszerítené a visszatelepésre... de így? ... kénytelen néma lemondással megválni a leánytól az öröme és szenvedésre emlékeztető városkától, és bolyongni... hogy feledni tanuljon... habár érzi, hogy ez nem fog sikerülni soha... soha...

A háziur rezzenette fel álmodozásából, de megrettent barátja götét arczkifejzésétől, és Rónay hirtelen elmosolyodására szomoroman megcsóválta fejét.

— Te rejtegetsz valami titkot előttem, amit már jöveteledkor észrevettem arczdról. Lásd Jenő!... rosszul esik nekem bizalmatlanságod...

És Rónay igazán zavarba jött e szemrehányásra. Érezte, hogy nem érdemi meg barátja őszinteségét, mert ő nem viszonzhatja hasonlókép. Minek ujjítsa fel gyötrelmeit?...

Kart karba öltve sétáltak fels alá a széles tisztáson, nem zavarták egymást gondolataiban, némán ábrándozva vizsgálták az ég felhőtlen kékjét és hallgatták a távoli zajt; még a szép agár is elkedvetlenedve lépkedett nyomukban, nem mozdulva gazdája mellől egy pillanatra sem, mintha attól félténé, hogy valami baja történhetik.

Éste 6 órakor összeverődött a társaság, élénk zavar futkosás, végre teljes rendben elhelyezkedtek a kocsi-

— **A szentesi botrányokból.** Mi is hirt adtunk a legutóbbi szentesi botrányról, a mely abból állott, hogy a szentesi ellenzék egyik vezető emberét Pankovics Dömöt gör. kel. lelkész, Vadnay Andor főispán, mintán a rábizott iskolaszéki pénzelkel elszámolni nem tudott, éjnek idején letartóztatta. Pandovics 16 napig volt vizsgálati fogságban, a mikor is a kir. tábla rendelkezése szabadon bocsátották. Pandovics most rendezte számadásait s azok szerint kimutatta, hogy a tőle elvett pénzből, mintán a rábizott összeggel együtt kezelte saját pénzét is, még visszajár neki 243 forint. A szentesi ellenzék körében a hír természetesen óriási elkeseredést szült s most azon tanácskoznak, micsoda folytatást csináljanak ennek a jól induló botránynak.

— **Az anyakönyvvezetők** fegyelmi ügyei tekintetében a belügyminiszter érdekes intézkedést tett. Eszerint ha egy anyakönyvvezetőt főhivatalában, például mint közszolg. bírót felfüggesztik állásától, akkor az ő fegyelmi ügye elintézéséig az anyakönyvvezetői teendőket sem láthatja el, hanem azzal ideiglenes helyettesít bízta meg a miniszter az illetékes forum előterjesztésére. Természetesen, ha visszahelyezik állásába, akkor továbbra is anyakönyvvezető maradhat.

— **A kis baronesz.** Pozsonyból írják, hogy ott nagy szenzációt keltett a következő eset. Az apáca-klostrom internátusának másodemeleti ablakán a fiatal 17 esztendőös Laminet báróné ki akart ugrani az utcára, de ruháján fennakadt. A járókelők hamar segítségére siettek s kiszabadították kellemetlen helyzetéből, úgy, hogy buja nem esett. A mikor tettenek okát kerdezték, azt felelte, hogy hazavagyódott szűzét meg akart szökni a börtönből. A hatóság megindította a vizsgálatot.

— **A tiz krajezárosok sorsa.** A pénzügyminiszterium, mint értesülünk, utasította a körmezőbányai pénzverő hivatalát, hogy a jövő évben verendő új ezüst pénzhez a forgalomból eddig bevont 1,525 000 forint értékű hatósokot használja fel.

— **A vasuti teherkocsik fűtése.** A teherkocsik fűtése újabb fontos szerepet játszik a vasuti-forgalomban. A most érvényes szabályok nem kötelezik ugyan a vasutakat arra, hogy a szállító felknek fűtendő teherkocsikat bocsássanak rendelkezésre, mégis előfordul az az eset, hogy a felek ilyen fűtési berendezéssel ellátott teherkocsik átengedéséhez vagy bérletéhez ragaszkodnak, a mikor az idő vizsontagságai ellen megóvándó árak számszáma forog szóban. Másfelől a vasutnak magának a fűtőberendezéseket gyakorlatilag és behatóan kell ismerni még akkor is, ha ezekkel a felek saját költségükön látják el a teherkocsikat. Ez indította a magyar államvasut igazgatóságát arra, hogy a fűtés ügyét tanulmányoztassa. 1895-ben tényleg kísérletet tettek a Riedinger-féle gőzfűtésrel és kielégítő eredménnyel. Ezen az alapon, mint értesülünk, a máv. meg is vásárolta a Riedinger-féle gőzfűtés jogát.

— **30,000 Mannlicher-puska.** A közös hadügyminiszter, mint értesülünk, 30,000 darab Mannlicher-fegyvert rendelt meg a budapesti fegyvergyárnál, vagyis ugyanannyit, mint a meynyire az osztrák stejri

fegyvergyárnak adott megbízást. A budapesti gyár tehát 1897-ben eléggé foglalkoztatva van.

— **Takáts Zoltán megörült.** Takáts Zoltán a szegedi csillagbörtönből felküldik a budapesti gyűjtő fogház megfigyelő osztályába. Állítólag örültségi tüneteket észleltek rajta.

CSARNOK.

Az ébresztő óra.

Írta: SCHIRPFELD ERICH.

Szürke nyári felöltőjét genialis hanyagsággal vetve vállára, széleskarimájú kalapját kissé hátraítve, balkezét nadrágja zsebébe mélyesztve, míg jobbajával egy kis sétatálcát forgatott, — így lépegetett a gondtalanság élőképéeként M. város utcáin egy fiatal ember a reggeli szürkületben. A munkások már a gyárak felé tartottak és irigy pillantásokkal vizsgálták az ingatag haladót. Nyilvánvalóan emelkedett hangulatban volt, a mire tényleg megvolt az oka. Mögötte egy vidám lakodalmi előest, előtte egyik unokahúgának menyegzői napja, ki ma fogja kezét kiváló kollégájának és kedves barátjának — Birow Walter kormányzéki bírónak örök szövetségre nyujtani. Ez estélyen alaposan megfelelt Schindler Kurt a különféle borfajoknak. De jobban mint minden bor, jobban megrészesítette őt egy sötét szempár, melynek pillantásait magába vette, egy rózás ajak, melynek mosolya őt elragadta és egy kis kéz, melyet megragadni és megtartani három óra óta határozott szándéka. Wittinger Sarolta, az ő imádjotta angyal volt, arany szárnyakkal. Félmilliónyi hozománya bármely csekélyebb igényű embernek menyországot ígért már a földön. Mindezt unokahúgától tudta meg, a boldog menyasszonytól, kinek menyegzőjére a nevelői barátó a szép Rajnától ide sietett. — S vajjon lehet-e reménye? ... Micsoda kérdés?! Hiszen ő neki még senki sem tudott ellenálni! A leány mosolygó szeméből kiolvasta hogy hatással volt rá, s ma a menyegzői lakoma alkalmával kell eldőlnie az ostromnak, mely föltétlenül diadalra vezet! ...

— Midőn lakásába lépett, szállásadója ép a konyhában készítette a kávé. Jó volt, hogy épen előtalálta.

— „Wachtel asszony, — mondá patetikusan — vigyázzon, hogy senki se zavarjon! Hosszasan szándékozom aludni!”

— „Helyes, bíró ur. És mikor kíván a bíró ur felkelni?”

— „Van arra elég idő kérem, míg az ébresztő óram csengetni fog.”

— S ezzel szobájába vonult, lelkiismeretesen felhuzta ébresztőjét, melynek mutatóját kétfőre igazította

s nem minden fáradság nélkül vetette le ruháit. Majd a párnák közé dönt s csakhamar az igazak almába merült. S ezt könnyen tehette, hiszen rábizhatta magát ébresztő órájára!!

* * *

Délután három óra van. Wittingen Sarolta merő fehér csipkében, rózsákkal hajában és arcán haragtól villogó szemekkel tekint az erkélyablakon át az utcára.

— Elfeledkeztek rólam nagyném! — kiáltja.

— Ej, ej, hogyan gondolhatz ilyet, válaszolja az idősebb hölgy csillapítólag. Téged és — elfelejteni!

— Öt percczel mult három óra. Az esketésnek meg kellett kezdődnie és a kocsit még most sem látni!

— Nyugodj meg gyermekem, nem lehet olyan fontosnak lenni!

— Elutazom ebben a pillanatban, — kiáltja és legyezőjét az asztalra dobja, — hát azért tettem én meg ezt a hosszú utat, hogy megsértsenek? Hallatlan!

— Azt nem fogod tenni kedves gyermekem, — mondja nagynéje, az órnagyné szelíden, de határozottan. Mit mondana ehhez a menyasszony, legjobb barátó? Egy ily megfontolatlan cselekedet nemcsak mai napját keserítene meg, de még a reá való emlékezet is.

— Sarolta gondolkodott és úgy találta, hogy nagynéjének igaza van.

— Jó, — mondá aztán hirtelen elhatározással — akkor egyedül megyek. S ugyanabban a pillanatban már szólt a csengő is.

— Ugy látszik elfeledkeztek kocsit küldeni értem kiáltott a belépő szobaleánynak, — gondoskodjék kérem számomra egy bérkocsiról.

— Menjen a közúti vonattal Mohrenholz bérkocsitulajdonoshoz, hogy rögtön küldje a kocsit, melyről megfeledeztek, javította ki őt a nagynéje nyugodtan.

— Meglesz, nagyságos asszonyom, mondá Mari és eltűnt. Néhány percczel később belépett a bérkocsitulajdonos irodájába.

(Folyt. köv.)

M hoz.

*Egy ismeretlen érzés dúl keblemben,
De megnevezni én azt nem tudom;
Mióta bős harcot vívok magammal
Kinoz gyötör egy édes fájdalom.*

*Szívemben érzem sorvasztó hatását,
Lánggal lobog, emészt az érzelem
Futnék előre, de árnyékként követ,
Oh Ég mi ez, mi történik velem?!*

*Egy ismeretlen érzés dúlt keblemben
De megnevezni most már én tudom,
Mióta bős harcot vívok magammal,
Kinoz, gyötör egy édes fájdalom. Síd.*

ban, csupán Vadnay Gregor maradt még a házigazda és Rónay mellett, gunyosan elménczkedve különleges viselkedésükön.

— Reményem, hogy nem maradtok ismét utolsóknak? mert bizony olyan kimerültek vagyunk, hogy még a háziúrra sem várunk a vacsorával — kötekedett a két jó barátal.

— Nem! nem! tiltakozott a fiatal házigazda megyünk mi is, hisz ha sejtelmem nem csal, az volt az utolsó dáridó, amit kedvetekért csaptam, evvel bucsuzok el tőletek . . . és boldogan mosolygott Rónayra, tudva, hogy csupán ő érti a titkosztos czélzást.

— Talán csak nem akarsz meghalni? . . . novotett Vadnay Gregor — mert különben nem valami szívélyes biztatás ez részedről! . . .

Rónay fellépett a kocsira, a házigazda utána, Vadnay fenyegetőzve intett feléjük, kocsija még nem haladt elő, és néhány lépést kísérté gyalog a lassan gördülő fogatot, közbe közbe folytonosan trefálkozva.

— Hol van a szép vadászkatyám? . . . kérdezte a csodálkozva a háziúr, s hirtelen megfordult. A barnaszínű agár örült gyorsasággal rohant feléjük, száájában egy vadszárnyast hozva, már messziről hallatszott örömtelt nyihakolása, aztán hirtelen sebességgel felugrott a kocsira . . . e pillanatban egy puskalövés dördült el . . . és a megrémült Vadnay a felszálló füstfelhőn keresztül látta a házigazda alakját, amint egyszerre hátrahanyatótt Rónay vállára, hallotta az általános ijedelem felkiáltásait, az iszonyu zürzavart, aztán erőtellenül tántorodott meg, egy lehajló ágba fogódzva . . . hogy el ne essék.

* * *

Kisérteties csend uralkodik a nesztelen félhomályban. Kizárták a lehangyaltó nap biborsugarait lebecsülták a nehéz selyemfüggönyöket.

Nagy beteg szenvedti itt át utolsó perceit, szép fiatal arcát halálos sápadtság borítja, vonásai fájdalom szenvedésről tanuskodnak. Szemei mélyen fekszenek és ajkai kissé nyitva szívják a levegőt.

Az agy fejénél egy férfi áll, kezébe temetett arccal, olyan csendes különben, csupán vállának görcsös rángatódása árulja el, hogy zokog, néha felpillant és méreveren nézi a beteg kinos erőfeszítését, hogy megmozdulhasson, ilyenkor összeszorulni érzé szívét és erősen megharapja ajkát hogy ki ne törjön jajgatása.

A márvány asztalkánál három orvos tépést készít a negyedik figyelmesen nézi a beteget, és az arckifejezésén reménytelenség látszik néha int a zokogónak avagy csendesen hozzálépve távozásra kéri.

— Kérem Rónay ur! hagyjon magunkra, ha a beteg óhajtáná önt látni, ugy azonnal értesitem de ha sirni hallja önt igazatni fogja a jelenléte.

És Rónay csakugyan magukra hagyja őket, kitámolyog a szobából, az ajtónál Vadnay ijedően feldúlt arccal pillantja meg.

— Hogy van? . . . kérdezi azt halk suttogással, de Rónay nem képes felelni, átfonja karjaival az aggodót és mozdulatlanul állva maradtak az ajtó közeleiben, ha netalán szükség lenne rájuk . . .

A többiek régen eltávoztak már valamennyit mélyen megrendítette a szerencsétlenség, átkozták a gyönyörű vadászebet, mely mindennek oka volt, hestalan ütötte föbe Rónay egy a puskaaggyal az első pillanatban, hogy élettelenül leferdült a kocsiról, a megtörténtet nem lehet meg nem történtté teni!

Üres az egész kastély, csak a halál van látogatóban, könnyázott arccal jár kela cselédség, az udvarról felhangzik a komornyik kétségbeesett jajgatása, ki hasztalan könyörgött az orvosoknak, semmi biztatást nem mondtak neki.

Végre lassan megnyillott a betegszoba ajtaja, az egyik orvos komoly arccal kérte Vadnay közjegyző urat a belépésre.

Rónay önkénytelenül indult utána de betevődött előtte a nagy szárnyas ajtó elzárva utját. Beteg, lázas forróság öntötte el homlokát, érezte, hogy készülnie kell a végső bucsupillanatra, érezte, hogy most nem Vadnayra hanem a közjegyzőre van odabenn szükség. Félénken megnyomta a kilincset és belépett, de az orvosok egyike bosszus arccal vont a kifelé.

— A beteg szigoruan megtiltotta, hogy ön jelen legyen . . . szólt mogorván . . . végrendeletéről intézkedik.

— Hát nincs mentség? . . . kiállt fel keserűen és messze lökte magától az orvost nem tudjtok felgyógyítani? . . .

Az ajtóban megjelent Vadnay eltorzult arca, intett Rónaynak, hogy lépjen be.

A két barát utoljára ölelte át egymást, s mikor Rónay felemelte fejét, egy dicsőült arccal látott maga előtt, melyből kiszállt az élet.

A parkban fiatal pársétál. A leányon fekete gyászruha, az ifjú gyászfátyolos kalap van.

Annyit szenvedtek már, annyit közdöttek egymásért hogy a könyörületes sors végre megszánva őket, önként nyujtotta a jutalmat, . . . de minő áron!

Mikor Rónay átolvasta a végrendeletet a papir kihullott a kezéből és az erős férfi térdei meginogtak . . . aztán összekulcsolt kezekkel imádkozott az égbeszállt baráthoz . . .

Az óriási Darvas vagy két részre osztott, fele a legjobb baráté Rónay Jenőé — talán ezt köszönte meg? . . . fele Darvas Kázmér eljegyzett menyasszonyáé vaárfalvy Vaáry Olgáé — avagy azért mondott hálaimát? . . . (Vége)

